

Sygn. akt II AKp 113/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia SA Marek Charuza

Protokolant: Karolina Jach

po rozpoznaniu w sprawie **K. S. i D. T.**

podejrzanych o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., art. 299 § 1 i 5 k.k. i inne

wniosków Prokuratora Okręgowego w Katowicach

z dnia 6 sierpnia 2020 roku, sygn. akt PO II Ds 19.2017

w przedmiocie przedłużenia stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego

aresztowania

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt 2 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 4 k.p.k., art. 257 § 2 k.p.k., art. 275 § 1 k.p.k. i art. 277 § 1 k.p.k.

postanawia:

1. przedłużyć okres stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec:

a) podejrzanego **K. S.**, syna P. i Z.

z domu K., ur. (...) w S., środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, zastosowany postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach z dnia 3 kwietnia 2018 roku, sygn. akt IV Kp 208/18, do dnia **18 listopada 2020 roku do godz. 6:50;**

b) podejrzanego **D. T.**, syna S. i J.

z domu C., ur. (...) w S., środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, zastosowany postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach z dnia 5 kwietnia 2018 roku, sygn. akt IV Kp 213/18, do dnia **19 listopada 2020 roku, do godz. 10:20;**

przy czym zastrzec, że środek ten ulegnie uchyleniu w razie złożenia poręczenia majątkowego w wysokości po 100 000 zł (sto tysięcy złotych) w terminie 14 (czternastu) dni od uprawomocnienia się przedmiotowego postanowienia, na konto sum depozytowych Prokuratury Okręgowej w Katowicach;

2. w razie uchylenia tymczasowego aresztowania oraz zastosowania poręczenia majątkowego zastosować wobec oskarżonego środki zapobiegawcze w postaci:

a) dozoru Policji, zobowiązując oskarżanego do zgłaszania się dwa razy w tygodniu we właściwej dla miejsca zamieszkania jednostce Policji oraz zawiadamiania tego organu dozoruującego o zamierzonym wyjeździe z miejsca zamieszkania oraz o terminie powrotu;

b) zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem paszportu bądź zakazem jego wydania.

UZASADNIENIE

Wnioskami z dnia 6 sierpnia 2020 roku Prokurator Okręgowy w Katowicach wystąpił w trybie art. 263 § 4 k.p.k. do tut. Sądu Apelacyjnego o przedłużenie tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego K. S. do dnia 18 listopada 2020 roku do godz. 6:50 oraz wobec podejrzanego D. T. do dnia 19 listopada 2020 roku do godz. 10:20. W uzasadnieniu powyższych wniosków prokurator wskazał, że w dalszym ciągu aktualne pozostają obawy uzasadniające stosowanie najbardziej dolegliwego środka zapobiegawczego wskazane w art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 258 § 2 k.p.k.

Postanowieniem Zastępcy Prokuratora Generalnego z dnia 4 maja 2020 roku śledztwo w przedmiotowej sprawie zostało przedłużone do dnia 10 grudnia 2020 roku (k. 13287-13288 segregator 45).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wnioski prokuratora zasługują na uwzględnienie.

Analiza akt sprawy wykazała, że w niniejszej sprawie zasadniczo spełnione są przesłanki – tak ogólna jak i szczególne z art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 258 § 2 k.p.k. uzasadniające przedłużenie stosowania tego środka zapobiegawczego na dalszy czas oznaczony, na mocy art. 263 § 4 k.p.k.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a przede wszystkim zeznania A. C., D. J., K. R., A. K., T. W., M. O., R. B., J. S., M. K. i J. T., wyjaśnienia podejrzanych A. M., M. B. (1), M. S. (1), M. B. (2), M. S. (2), dokumentacja bankowa, dane telekomunikacyjne oraz materiały uzyskane w ramach międzynarodowej pomocy prawnej, w dalszym ciągu jednoznacznie przekonuje o zaistnieniu dużego prawdopodobieństwa popełnienia przez podejrzanych zarzuconych im czynów, w związku z czym zrealizowana została ogólna przesłanka stosowania środków zapobiegawczych przewidziana w art. 249 § 1 k.p.k.

Ponadto, w niniejszej sprawie spełnione są także przesłanki szczególne z art. 258 § 2 k.p.k. oraz art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. Obu podejrzany zarzucono popełnienie szeregu przestępstw z art. 299 § 1 i 5 k.k., zaś uwzględniając nie tylko ustawowe zagrożenie karą, ale także okoliczności przedmiotowo-podmiotowe takie jak charakter zarzucanych im czynów, ich wysoką społeczną szkodliwość, ilość środków płatniczych będących przedmiotem czynów oraz popełnianie ich w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, tj. w warunkach art. 65 § 1 k.k., a w przypadku podejrzanego K. S. także uprzednią karalność, realne jest wymierzenie obu podejrzany - o ile ich sprawstwo i wina zostaną udowodnione - surowej kary pozbawienia wolności, o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k. Podejrzani w obliczu zagrożenia surową karą mogą być natomiast bardziej skłonni do zachowań zakłócających prawidłowy przebieg postępowania. Z uwagi na to, że powyższe ma charakter domniemania prawnego, nie jest konieczne dowodowe wykazywanie, aby podejmowali wcześniej konkretne działania w kierunku bezprawnego utrudniania prowadzonego przeciwko nim postępowania. Podstawy stosowania tymczasowego aresztowania, określone w art. 258 § 2 k.p.k., przy spełnieniu przesłanek wskazanych w art. 249 § 1 k.p.k. i art. 257 § 1 k.p.k. (a taka sytuacja ma miejsce w odniesieniu do podejrzanych), oraz przy braku przesłanek negatywnych z art. 259 § 1 i 2 k.p.k., stanowią - jak wskazuje się w orzecznictwie - samodzielne przesłanki stosowania tego środka zapobiegawczego.

Charakter czynów z art. 258 § 1 k.k., których popełnienie przez podejrzanych uprawdopodobnione zostało zebrany dotychczas materiałem dowodowym, pozwala natomiast na przyjęcie, że niezależnie od obaw wynikających z grożącej im surowej kary, realna jest obawa że, przebywając na wolności, mogliby oni podjąć działania zakłócające prawidłowy przebieg śledztwa, a to ze względu na znajomość uczestników grupy, ich wzajemne powiązania, istnienie dróg przepływu informacji, solidarność grupową bądź inne środki wywierania wpływu na wyjaśnienia lub zeznania osób, nie wyłączając także tych, które zostały już w sprawie przesłuchane. Samo uczestniczenie w zorganizowanych strukturach przestępczych, z uwagi na wymienione wyżej cechy oraz możliwości organizacyjne pozwalające na bezprawne wpływanie na zeznania świadków czy usuwanie dowodów, uzasadnia obawę mactwa i nie musi ona w tej sytuacji wynikać z konkretnych dowodów. W niniejszej sprawie jednak na realność takiego działania ze strony podejrzanych wskazuje także i to, że mieli oni wcześniej podejmować próby bezprawnego wpływania - poprzez groźbę - na depozycje świadka A. K., co znalazło odzwierciedlenie w treści przedstawionego im zarzutu z art. 245 k.k.

instruowanie A. C. jak ma zeznawać, jeśli będzie przesłuchiwana przez organy ścigania. K. S. miał ponadto instruować A. C. jak powinna zeznawać, w przypadku, gdyby była przesłuchiwana przez organy ścigania.

W okolicznościach analizowanej sprawy zaistniały także przesłanki, o jakich mowa w dyspozycji art. 263 § 4 k.p.k., bowiem niniejsza sprawa nosi cechy szczególnej zawłości, o jakiej mowa w powołanym przepisie. Twierdzenie to uzasadnia zakres podmiotowo – przedmiotowy, w tym rozmiar i międzynarodowy charakter przestępczej działalności, co skutkuje koniecznością dokonywania szeregu czasochłonnych czynności procesowych, w tym m.in. pozyskiwania dowodów w drodze międzynarodowej pomocy prawnej. Z kolei liczba koniecznych do wykonania czynności, uzasadnia dotychczasowy czas trwania postępowania, którego pomimo aktywności organów ścigania nie udało się do chwili obecnej zakończyć.

Równocześnie Sąd Apelacyjny w Katowicach nie dostrzegł wobec podejrzanych występowania przesłanki negatywnej stosowania tymczasowego aresztowania wskazanej w art. 263 § 4b k.p.k.,

Pomimo spełnienia przesłanek stosowania tymczasowego aresztowania, Sąd Apelacyjny uznał, że dalsze utrzymywanie tego najsurowszego środka zapobiegawczego nie jest w niniejszej sprawie w każdych warunkach bezwzględnie konieczne. W świetle dyrektywy minimalizacji środków zapobiegawczych przewidzianej w art. 257 § 1 kpk oraz faktu, iż przesłanki szczególne stosowania tymczasowego aresztowania - wobec upływu przeszło 2 lat od chwili jego zastosowania wobec podejrzanych - w pewnym stopniu utraciły obecnie swoją intensywność, na obecnym etapie postępowania dalsze jego stosowanie nie jest już jedynym możliwym środkiem zapobiegawczym właściwym dla zabezpieczenia niezakłóconego toku postępowania przygotowawczego. Aktualnie odpowiednim środkiem zapobiegawczym może być przede wszystkim poręczenie majątkowe w wysokości określonej w części dyspozytywnej postanowienia oraz kumulatywnie stosowany dozór Policji ze zobowiązaniem do zgłaszania się dwa razy w tygodniu we właściwej dla miejsca zamieszkania jednostce Policji oraz zawiadamiania tego organu o zamierzonym wyjeździe oraz o terminie powrotu, a także zakaz opuszczania kraju połączony z zatrzymaniem paszportu lub zakazem wydania takiego dokumentu. Nadmienić przy tym trzeba, iż ustalając wysokość poręczenia majątkowego w wysokości 100 000 złotych sąd miał na uwadze ciężar zarzutów pod jakim stoją podejrzani, ich sytuację materialną a także okres dotychczasowego trwania tymczasowego aresztowania.

Z uwagi na potrzebę zapewnienia niezakłóconego przebiegu śledztwa uznać trzeba że odpowiednio wysokie poręczenie majątkowe, dodatkowo wsparte pozostałymi wymienionymi w sentencji orzeczenia środkami zapobiegawczymi winno być wystarczające dla zapobieżenia podejmowania przez podejrzanych działań destabilizujących tok postępowania, przy czym w przypadku niezłożenia poręczenia majątkowego we wskazanym terminie w dalszym ciągu stosowane będzie wobec nich tymczasowe aresztowanie.

Na marginesie dodać trzeba, że zgodnie z treścią art. 257 § 2 k.p.k., w razie niewpłacenia kwoty poręczenia majątkowego w terminie do 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia, na uzasadniony wniosek podejrzanego lub jego obrońcy – złożony najpóźniej w ostatnim dniu wyznaczonego terminu – sąd może przedłużyć przedmiotowy termin.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1) odpis postanowienia doręczyć:

- podejrzanym z pouczeniem o możliwości jego zaskarżenia w terminie 7 dni do składu 3 sędziów Sądu Apelacyjnego w Katowicach,
- Prokuraturze Okręgowej w Katowicach,

2) odpis postanowienia przesłać dyrektorom jednostek penitencjarnych, w których przebywają podejrzani,

3) zwrócić akta sprawy.

Katowice dnia 18 sierpnia 2020 roku